

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/97/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120325182
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jahnová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:6120325182.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Jahnovej a členiek senátu JUDr. Michaely Královej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej v spore žalobcu: JUDr. Ján Škrab, IČO: 42032288, sídlo Sovietskych hrdinov 200, Svidník, proti žalovanej: O. C. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, N., zastúpená JUDr. Daniel Sadák, advokát so sídlom Židovská 5, Bratislava, o zaplatenie 5.136,90 eur s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp.zn. B3-12C/6/2021, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č.k. 12C/6/2021-101 zo dňa 21.09.2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok bývalého Okresného súdu Bratislava III č.k. 12C/6/2021-101 zo dňa 21.09.2022 zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

- Bývalý Okresný súd Bratislava III (aktuálne je vec vedená na Mestskom súde Bratislava IV pod sp.zn. B3-12C/6/2021) rozsudkom č.k. 12C/6/2021-101 zo dňa 21.09.2022 zamietol žalobu o zaplatenie istiny 5.136,90 eur s príslušenstvom a žalovanej priznal plný nárok na náhradu trov konania.
- Súd prvej inštancie takto rozhodol o žalobe, na základe ktorej sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia trov právnej služby poskytnutých v súdnom spore vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 8C/320/1999 o neplatnosť darovacej zmluvy, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti.
- Súd prvej inštancie skutkovo ustálil, že v spore vedenom na Okresnom súde Svidník č.k. 8C/320/1999-520 vystupovali žalovaná spolu s manželom, L.. M. G. v postavení žalovaných, pričom obaja boli právne zastúpení žalobcom. Tento spor začal na návrh žalobcov X/ Obec G., X/ C. U., X/ V. T., X/ L.. S. Y., X/ L.. O. Y., ktorí sa voči žalovaným domáhali určenia neplatnosti kúpnej zmluvy nehnuteľnosti zo dňa 29.03.1996, vklad ktorej bol povolený dňa 06.05.1996 pod č. S.. Žalovaní manželia C. a L.. M. G. vystupovali v spore ako kupujúci nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. G., zapísané na LV č. XXX, pre katastrálne územie G.. Súd žalobu žalobcov 1/-3/ zamietol, konanie vo vzťahu k žalobcom 4/, 5/ zastavil v zmysle § 96 OSP. Rozsudok nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, č.k. 7Co/338/2015-613 zo dňa 25.01.2016, dňom 11.03.2016. Podľa listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie G. sú žalovaná spolu s manželom, L.. M. G., zapísaní ako bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. G., parcely reg. „- parc. č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX v podiele 1, s uvedením BSM, spolu s Obcou G. v podiele 1. Žalobca si titulom rovnakého nároku a to zaplatenia trov právneho zastúpenia, z rovnakého právneho titulu (právne služby v spore vedenom pred Okresným súdom Svidník, sp.zn. 8C/320/1999) žalobou zo dňa 30.10.2020 podanou na Okresný súd Bratislava I uplatnil voči manželovi žalovanej, L.. M. G. nárok na zaplatenie istiny 4.836,93 eur s príslušenstvom, z tých istých 10 úkonov právnej služby v celkovej výške 5.136,93 eur, teda nižšej o 300,- eur s odôvodnením, že sumu 300,- eur L.. M. G. odpočítava ako zálohu z predmetnej odmeny. Žalovaný L.. M. G. sa v spore bráni rovnako ako žalovaná v tomto spore argumentáciou, že predmetný záväzok je spoločný a nerozdielny, pretože vznikol za trvania manželstva. Z plnomocenstva zo dňa

13.04.2010 (čl. 39) udeleného spoločne žalovanou a jej manželom, L.. M. G., pre konanie vo veci vedenej pred Okresným súdom Svidník, sp.zn. 8C/320/1999 mal súd prvej inštancie preukázané, že L.. M. G. a O.. C. G. splnomocnili spoločne pre konanie vo veci žalobcu, pričom vyhlásili, že.. „Viem, že podľa zmluvy o poskytnutí právnej pomoci patrí odmena za toto zastupovanie spolu s výdavkami a náhradou za premeškaný čas žalobcovi, ako advokátovi. Povinný som zaplatiť, kedykoľvek mi bude vyúčtovaná spoločne a nerozdielne s tými, ktorí spolu so mnou dali splnomocnenie bez ohľadu na to, či bola prisúdená voči odporcovi“.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovenia § 75 odsek 1, § 76, § 77, § 78 odseky 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj CSP), § 145 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ). Poukázal na závery uznesenia NS SR sp.zn. 9Cdo/173/2020 zo dňa 31.05.2022, podľa ktorých otázka vecnej legitímácie vyplýva z hmotného práva. Nesprávne určenie okruhu účastníkov v sporovom konaní nemôže súd odstrániť ex offo a nemôže o tomto nedostatku žalobcu poučiť v zmysle § 160 CSP. Neposkytnutím poučenia v tomto prípade nedochádza k odňatiu možnosti pred súdom konať lebo súd je povinný poskytnúť účastníkovi iba poučenie o jeho procesných právach. Poučenie o vecnej legitímácii by bolo poučením o tom, kto má byť podľa hmotného práva účastníkom konania; také poučenie by ale presiahlo poučovaciu povinnosť súdu a bolo v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 31. júla 2012, sp.zn. 3 Cdo 197/2010). Konštatoval, že ak ide o nútené procesné spoločenstvo, teda o takú procesnú situáciu, keď hmotnoprávna úprava vyžaduje existenciu procesného spoločenstva na úspech v konaní, pôjde vždy aj o spoločenstvo nerozlučné. Otázka nerozlučného procesného spoločenstva tak, ako bola definovaná v predošlej právnej úprave civilného procesu, bola prevzatá obsahovo i do ustanovení Civilného procesného poriadku, a nie je dôvod, aby vo výklade týchto pojmov nebola prevzatá doterajšia rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Súd prvej inštancie vec posúdil podľa ustanovení Civilného sporového poriadku o nútenom a nerozlučnom spoločenstve. Uviedol, že právna úprava núteného spoločenstva je veľmi strohá, preto s ohľadom na fundament tohto spoločenstva bude pre úpravu práv a povinností nútených spoločníkov a pre účinky ich procesných úkonov aplikovateľné ustanovenie § 77 CSP, keďže je z hľadiska obsahu a účelu inštitútu núteného spoločenstva najbližšie. Súd prvej inštancie poukázal na odbornú spisbu, podľa ktorej ak si hmotnoprávna situácia vyžaduje existenciu procesného spoločenstva na úspech v konaní, pôjde vždy o spoločenstvo nerozlučné. Naopak to však neplatí. Nie každé nerozlučné spoločenstvo musí byť svojou povahou aj spoločenstvom núteným. Spravidla sa však obidve procesné situácie budú z veľkej miery prekrývať. Nútené spoločenstvo je zákonnou obdobou spoločenstva nerozlučného. Záver o druhu spoločenstva si robí súd na základe obsahu žaloby. Z povahy predmetu konania posúdeného podľa hmotného práva posúdi, či ide o spoločenstvo samostatné, nerozlučné, či nútené. O nútené procesné spoločenstvo ide vtedy, keď priamo zo zákona alebo z povahy veci je z hľadiska vecnej legitímácie nevyhnutné, aby v konaní vystupovalo spoločenstvo. Tu teda procesné spoločenstvo je vynútené hmotnoprávnou úpravou. Ak preto žalobca namiesto núteného procesného spoločenstva označí len jeden subjekt, a nie všetkých nútených spoločníkov, žaloba musí byť pre nedostatok vecnej legitímácie zamietnutá. Procesné spoločenstvo manželov začaté na základe žaloby je nerozlučným spoločenstvom. Procesným dôsledkom nerozlučného spoločenstva je, že a) rozhodnutie sa týka všetkých spoločníkov (s rovnakým výsledkom), b) práva a povinnosti sú nerozlučné, c) procesné dôsledky rozhodnutia sa týkajú všetkých spoločníkov, čoho dôsledkom je aj to, že procesný úkon niektorého zo spoločníkov sa týka všetkých spoločníkov. Pokiaľ sa v konaní nezúčastnia všetci nerozluční spoločníci na jednej strane, súd nemôže návrhu vyhovieť pre nedostatok vecnej legitímácie vyplývajúcej z hmotného práva. Manželia totiž vždy vytvárajú nerozlučné procesné spoločenstvo buď na jednej alebo druhej strane, a nie tak, ako to bolo požadované v prejednávanej veci. Na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu do merita veci z dôvodu hospodárnosti neprejednal a túto zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP.

4. Žalobca podal proti rozsudku odvolanie. Súdu prvej inštancie vytyka, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že predmetom sporu bola pohľadávka na trovách právneho zastúpenia žalovanej vo veci vedenej na Okresnom súde Svidník sp.zn. 8C/320/1999, o určenie neplatnosti darovacej zmluvy, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti, ktorých hodnota bola stanovená znaleckým posudkom súdneho znalca L.. I. A. Č.. XX/XXXX zo dňa 08.05.2003. V predmetnom spore bola žalovaná C. G. súdom označená ako žalovaná v 2. rade, a jej manžel L.. M. G., ako žalovaný v 1. rade. Vzhľadom na toto procesné postavenie žalovanej v spore o neplatnosť darovacej zmluvy trovy vyčíslil v súlade s ustanovením § 10 ods. 1 a § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o

odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej aj vyhláška č. 655/2004 Z.z.), pretože z tohto ustanovenia vyplýva, že sa základná sadzba tarifnej odmeny zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb. Žalobca má za to, že pri uplatnení trov konania podaním žaloby voči manželom, spoločne a nerozdielne, by porušil ustanovenia § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., s následkom možného disciplinárneho postihu orgánmi SAK. Vzhľadom na zjavný nesúlad ustanovenia vyhl. č. 655/2004 Z.z., týkajúcich sa zastupovania dvoch alebo viacerých osôb v tom istom konaní s právnou definíciou nerozlučného procesného spoločenstva podľa § 77 CSP, zavedenej platnosťou Civilného sporového poriadku od 01.07.2016 žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

5. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd rozsudok potvrdil ako vecne správny.

6. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok podľa § 379 a § 378 ods. I CSP v rozsahu podaného odvolania, z dôvodov prednesených v odvolaní a dospel k záveru, že nemá podmienky ani pre potvrdenie a ani pre zmenu napadnutého rozsudku.

7. V posudzovanej veci súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na závere o nedostatku vecnej pasívnej legitímácie, pretože ak bola zmluvnými stranami v zmluve o poskytnutí právnej pomoci, respektíve o právnom zastúpení dohodnutá pasívna solidarita, respektíve solidárna povinnosť zastúpenej žalovanej a jej manžela L.. M. G. zaplatiť odmenu, hotové výdavky a náhradu za stratu času, bol potom žalobca ako oprávnený zo zmluvy, pre úspech v spore povinný žalovať všetkých solidárne povinných zo zmluvy, teda obidvoch manželov. Inak povedané súd prvej inštancie dospel k záveru, že pasívna solidarita manželov v tomto prípade zakladá nerozlučné procesné spoločenstvo. Podľa § 77 ods. 1 CSP je nerozlučné spoločenstvo také procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných. Pre posúdenie, či ide o samostatné alebo nerozlučné spoločenstvo, je rozhodujúca povaha predmetu konania vyplývajúca z hmotného práva; tam, kde hmotné právo neumožňuje, aby predmet konania bol prejednaný samostatne voči každému spoločníkovi, ide o nerozlučné spoločenstvo.

8. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (na strane žalobcu) alebo pasívnej (na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou súdneho konania. Pred preskúmaním uplatňovaného nároku je vždy súd povinný zistiť, či subjekty, ktoré vystupujú ako strany konania, sú skutočne účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého žalobca odvodzuje svoje subjektívne práva. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že nedostatok vecnej legitímácie je dôvodom zamietnutia žaloby, avšak v podmienkach tejto veci pre takýto procesný postup nebol daný právny dôvod.

9. Pre riešenie otázky vecnej legitímácie žalovaného subjektu v predmetnom spore je rozhodujúce, že zmluvu o poskytnutí právnej pomoci (služby) žalobcom-advokátom uzavreli podľa písomnej plnej moci zo dňa 13.04.2010 (č.l. spisu 39) manželia, žalovaná a L.. M. G., ktorí sa zaviazali odmenu a hotové výdavky za právne služby spojené s ich zastupovaním v súdnom spore na Okresnom súde Svidník, sp.zn. 8C/320/1999 zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne.

10. Všeobecne platí, že vznik záväzkového vzťahu sa dotýka právnej sféry tých subjektov, ktorí sú jeho účastníkmi a to v podobe, ktorá vyplýva zo zmluvy, ktorá tento vzťah založila. Podľa § 511 odsek 1 Občianskeho zákonníka, ak je právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. 6 Cdo 544/2015 zo dňa 26.10.2016 poukázal na to, že k otázke charakteru spoločenstva medzi solidárne zaviazanými dlžníkmi zaujal stanovisko Najvyšší súd SR, keď napríklad v rozhodnutí sp.zn. 4 Cdo 203/2005 uviedol, že žalovaní solidárni dlžníci sú zásadne samostatnými a nie nerozlučnými spoločníkmi v konaní. Vysvetlil, že v prípade solidarity sa rozsudok nemusí vzťahovať na všetkých žalovaných solidárnych dlžníkov a o nerozlučné spoločenstvo nepôjde, pretože veriteľ si môže zvoliť, či bude o celé plnenie žalovať všetkých alebo len niektorých spoludlžníkov. Z hmotného práva, podľa ktorého je len na úvahe veriteľa, či bude celé plnenie alebo jeho časť žiadať len od niektorého alebo od všetkých solidárnych dlžníkov, vyplýva, že pasívne vecne legitimovaný je ktorýkoľvek solidárny dlžník sám o sebe. Už z toho, že o založení procesného spoločenstva medzi solidárnymi dlžníkmi rozhoduje

iba vôľa veriteľa (pôjde o tzv. dobrovoľné spoločenstvo), vyplýva záver o samostatnosti spoločníkov. Okrem toho, aj keby boli žalovaní všetci solidárni dlžníci, nemusí sa rozsudok vzťahovať na všetkých, lebo každému z nich prislúchajú jeho (resp. aj jeho) osobné námietky, ktoré budú posudzované iba vo vzťahu k nemu samému.

11. Inak povedané, solidárna povinnosť znamená, že oprávnený nemusí podať žalobu na plnenie zároveň proti všetkým solidárne zaviazaným povinným zo zmluvy, ale môže ju podať aj len proti jednému (či niekoľkým) z nich, pričom pohľadávku voči ostatným môže uplatniť aj neskôr samostatnou žalobou. Rozsudok platí vždy medzi oprávneným a tým povinným zo zmluvy, ktorý bol žalovaný. Vo výroku rozhodnutia proti ďalšiemu spoludlžníkovi musí byť ale potom určená jeho povinnosť plniť spoločne a nerozdielne s už skôr, súdnym rozhodnutím k plneniu zaviazaným spolu-povinným. Právoplatným rozhodnutím, ktoré ukladá jednému z povinných zo zmluvy povinnosť plniť totiž záväzok iného spolu-povinného nezaniká. Preto pokiaľ záväzok trvá (nezanikol), môže veriteľ viesť súdne konanie proti ďalším solidárne zaviazaným povinným. Rozsudok na plnenie vydaný proti jednému zo solidárne povinných subjektov netvorí prekážku veci právoplatne rozhodnutej pre konanie proti ostatným spolu-povinným subjektom. V súdnom konaní preto nejde nikdy na strane pasívnej solidarity o nerozlučné spoločenstvo. Uvedené závery, vzhľadom na charakter dojednania solidarity záväzku žalovanej a jej manžela sa plne uplatnia aj v podmienkach tejto veci.

12. Žaloba v súdnej veci je v súlade s obsahom zmluvného vzťahu kde bolo dojednané solidárne zaplatenie odmeny za právne služby. Súd prvej inštancie preto nepostupoval správne, keď po zistení, že v prejednávanej veci ide o solidárny záväzok (spoločný a nerozdielny) zamietol žalobu pre nedostatok vecnej pasívnej legitímácie, pretože v zmysle ustanovenia § 511 odsek 1 Občianskeho zákonníka účasť ďalšieho povinného v tomto spore nie je nutná. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 odsek 1 písmeno c/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude povinnosťou súdu prvej inštancie rozhodnúť o nároku žalobcu na zaplatenie odmeny za právne služby a hotových výdavkov s prihliadnutím na prostriedky procesného útoku a obrany strán sporu, ako aj na skutočnosť, že predmetný spor je sporom spotrebiteľským, pretože z obsahu dohody o plnomocenstve vyplýva, že žalovaná uzavrela so žalobcom, ktorý konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti zmluvný vzťah ako fyzická osoba nepodnikateľ, teda mimo rámca podnikateľskej alebo tomu podobnej činnosti, z dôvodu ktorého podlieha pod režim spotrebiteľsko-právnej ochrany. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne podľa § 396 ods. 3 CSP aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave, pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).